

Prosinec 2023

BETLÉMSKÁ HVĚZDA

*Krásné a požehnané Vánoce,
pokojný a radostný nový rok 2024*

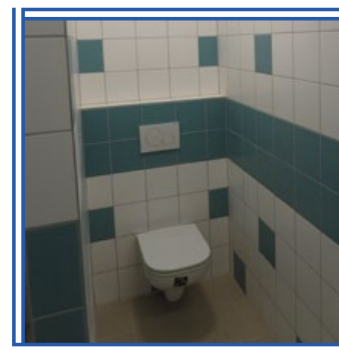
Radost v Hustopečích

Před rokem jsme vás informovali o nákupu bývalé ubytovny v Hustopečích a záměru ji rekonstruovat, abychom získali větší prostory a mohli uspokojit další zájemce o sociálně terapeutickou službu. „Když se to všechno podaří, bude to Boží zázrak,“ napsala Ivana Nevidalová, tehdejší vedoucí hustopečské Radosti do loňského zpravodaje. Tehdy se „mačkala“ se všemi uživateli v jedné pronajaté místnosti o velikosti 35 m², tudíž představa prostorů s celkovou plochou 500 m² působila jako vzdálený sen.

V době psaní tohoto příspěvku se však jedná již o blízkou realitu, objekt je díky perfektní práci vybrané stavební firmy REKO a.s. moc krásně a kvalitně rekonstruován. Místnosti jsou vymalovány, v podlaze je zabudováno podlahové topení, pokládá se vinyl, na nových stropních svítidlech jsou úsporná svítidla, bezbariérové koupelny mají instalován podstropní zvedací systém, obklady voní novotou. Budova má zateplenou podlahu, stěny i strop, kvalitní okna a dveře, nový systém vytápění a ohřev teplé užitkové vody pomocí tepelných čerpadel. Větrání zajišťuje vzduchotechnika s rekuperační jednotkou. Na co si budeme muset ještě počkat, je nová přípojka elektrického proudu, kterou distribuční společnost plánuje provést v příštím roce. Současná přípojka nemá potřebnou kapacitu, abychom mohli používat vypalovací pec na keramiku a uplatnit výhodnější sazbu pro tepelná čerpadla. Toto by však nemělo bránit kolaudaci, o kterou požádáme v prosinci letošního roku, či v lednu roku následujícího.

Pak už zbývá dokončit instalaci vnitřního vybavení, a můžeme se přestěhovat. Několik prostých řádků, které však zachycují podstatnou změnu, kdysi nepředstavitelnou. Radost v Hustopečích bude mít zanedlouho své vlastní prostory. Co to pro klienty i pracovníky znamená, napsala níže Zuzana Čukanová, která se velmi dobře a s grácií chopila role vedoucí STC po dobu mateřské dovolené Ivany Nevidalové (mimo chodem, blahopřejeme Ivance k nádhernému miminku, stejně tak i její kolegyni Aničce z brumovské Radosti).

Jan Gavlík
správce majetku

Na přesun do nových prostor se všichni uživatelé i pracovníci STC velmi těší. S tím, jak se schopnosti uživatelů naší služby rozvíjejí a jejich aktivity se rozšiřují, je nám v Pavučině ještě těsněji než dřív, přestože jsme pospolu rádi.

Koncept nového objektu nám umožní realizaci jednotlivých činností v samostatných dílnách. Těšíme se tedy na dílnu výtvarnou, keramickou, šicí, velkou novinkou bude dřevodílna. K dispozici bude kromě denní místnosti zahrnující kuchyňku a jídelnu také tělocvična, speciální relaxační místnost, dokonce i tréninkový byt. V návaznosti na to bude možné dále rozšiřovat nabídku aktivit pro naše uživatele a v dohledné době i kapacitu služby.

Splněným snem vedoucího STC a sociálního pracovníka bude vlastní kancelář, protože ve stávajících podmínkách je práce vyžadující soustředění velmi náročná, o klidu a soukromí pro jednání s uživateli a jejich rodinnými příslušníky nemluvě.

Přestože vybavování nového objektu bude probíhat postupně, s vyhlídkou na blížící se přesun do nových prostor se nám už teď pracuje lépe a s nadějí trpělivě čekáme na nové dobré zprávy z vedení střediska. Držte nám palce, už teď se těšíme, až vám předvedeme, co v nových prostorách společně dokážeme.

*Zuzana Čukanová
vedoucí STC Radost Hustopeče*

Nákup a rekonstrukce nemovitosti tvoří projekt SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÉ CENTRUM RADOST V HUSTOPEČÍCH, který je spolufinancován Evropskou unií v rámci reakce Unie na pandemii COVID-19

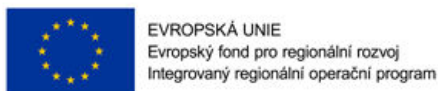
Operační program: **Integrovaný regionální operační program**

Registrační číslo projektu: **CZ.06.6.127/0.0/0.0/21_124/0017393**

Výzva: **101. Výzva IROP – Sociální infrastruktura se zvýšenou energetickou účinností**

Specifický cíl: **REACT-EU**

Dotace: **95 % způsobilých výdajů projektu**

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

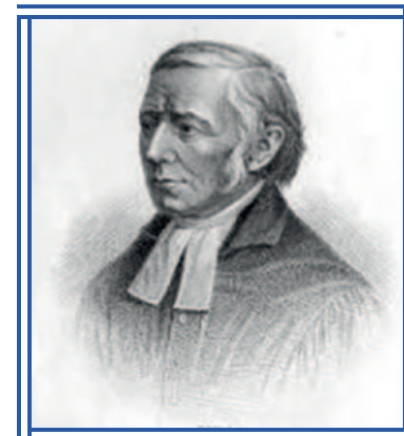
MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Bezprostředně na tento projekt navážeme projektem Vybavení Sociálně terapeutického centra Radost v Hustopečích, který již není financován z výše uvedeného IROP. Předpokládané náklady na vybavení všech místností nábytkem se pohybují na úrovni 1,5 mil korun, které se středisko BETLÉM snaží získat z několika grantových výzev, v podobě individuální dotace od JMK a také je k financování určen výnos letošní dobročinné aukce. Doufáme, že alespoň část těchto zdrojů se podaří získat a během jara 2024 objekt z velké části vybavit, aby byl schopen provozu.

*Jana Lexová
vedoucí úseku vnějších vztahů*

120 let Diakonie v Česku

Diakonie Českobratrské církve evangelické přímo navazuje na činnost České Diakonie, která začala působit v českých mluvících zemích už před 120 lety. Impulzem pro vznik Diakonie byla touha pomáhat potřebným.

Jak to všechno začalo

Industrializace a urbanizace v průběhu 19. století přinesly některým lidem bohatství, jiné však uvrhly do chudoby a vážných problémů pramenících z jejich neutešené životní situace. Velké skupiny lidí tak potřebovaly zvláštní pomoc a péči. Na tuto situaci zareagovaly i církve a výsledkem těchto změn v evangelickém prostředí bylo založení diakonické nadace s názvem Kaiserswerth Diakonia Institution. Největší význam pro pozdější budování Diakonie v Čechách mělo právě diakonické středisko v Kaiserswerthu nedaleko Düsseldorfu, které založil Theodor Fliedner (1800–1864), farář augsburského vyznání, a jeho žena Friederike. Prvním jejich počinem na poli sociální péče bylo založení mateřské školy, s níž šlo ruku v ruce vzdělávání a výchova žen – učitelek.

Fliedner pokračoval ve svém díle aktivně dál. Jeho cílem bylo vzdělávat ženy v křesťanském duchu a vychovávat z nich schopné a fundované ošetřovatelky pro nemocnice a evangelické sbory. Vzdělávací instituty pro ženy a dívky fungovaly, a jejich počet se dále zvyšoval, i po smrti ctihodného Theodora Fliednera. S nadsázkou by se dalo říct, že Kaiserswerthské ústavy vyrůstaly na přelomu 18. a 19. století v tehdejším Německém císařství jako houby po dešti. V roce 1903 fungovalo již 34 ústavů přímo navázaných na Fliednerem založený institut a v provozu bylo ještě dalších 75 zařízení přímo inspirovaných diakonickou myšlenkou pomoci bližním. Z těchto zařízení vyšlo 15 000 diakonek, pro které byl domovský ústav azylem a jistotou zaopatření ve dnech stáří.

České Diakonky

Myšlenky Kaiserswerthských ústavů se dostaly také do Českých zemí. Zájem českých dívek o studium přiměl faráře Fliednera přemýšlet nad založením diakonie pro celé Čechy. Několikrát navštívil i Marii Karafiátovou, sestru Jana Karafiáta, autora knihy Broučci, která v Kaiserswerthu studovala, a nabádal ji k tomu, aby se i nadále věnovala své mateřské řeči, češtině a byla jako diakonka činná ve své vlasti. Marie ráda souhlasila. V neděli 11. září 1865 byla Marie Karafiátová z Jimramova po dlouhé výchovné a zkušební době prohlášena za diakonku a vysvěcena s úmyslem, aby diakonickou službu zavedla v Českých zemích.

Diakonie v Kostelci nad Černými lesy 1936

Ve stejné době již rozvíjel diakonické aktivity i farář Václav Šubert, který působil v Krabčicích pod Řípem. Podrobné informace o fungování Kaiserswerthských ústavů získal od Eleonory Kašparové, dcery faráře Jana Kašpara z Ledčic, která se roku 1862 vrátila z Kaiserswerthu. Zaujaly ji především opatrovny a školky pro malé děti a měla přání založit nedělní školu. Farář Šubert ji v jejích touhách podpořil, a v květnu roku 1864 byla v Krabčicích zahájena výuka první nedělní školy v Čechách. Krátce nato začal v Krabčicích fungovat ústav pro dívky školou povinné.

Česká Diakonie, spolek evangelický pro ošetřování nemocných a chudých

Na konci 19. století v církvi čím dál více sílila touha budovat sborové podniky a spolky. Ve větší míře začaly být vydávány církevní časopisy a dozrálo také rozhodnutí založit českou evangelickou diakonii po vzoru zahraničních protestantských církví. 26. října 1903 se v Praze uskutečnilo první setkání mezidenomináčního přípravného výboru, který se již detailně zabýval ustanovením České diakonie. Tento výbor na další schůzi 1. listopadu 1903 přijal sestru Annu Kučerovou za první diakonku. Rychle byly vypracovány stanovy, které byly schváleny na valné schůzi 14. prosince 1903, a záhy nato úředně potvrzeny. Podle stanov se spolek jmenoval „Česká Diakonie, spolek evangelický pro ošetřování nemocných

a chudých“ a měl sídlo v Praze. Jeho záměrem bylo sloužit nemocným a chudým prostřednictvím diakonek, zřízením mateřského domu, útulen a nemocnice.

Práce diakonek nebyla veřejnosti příliš známá a tudíž se ani nevědělo, jaké služby lze od nich očekávat, natož žádat. Samy sestry si vyhledávaly práci v evangelických rodinách. Ještě v roce 1912 však sestra diakonka Kučerová píše: „Mnozí nevědí, kolik nás je, jiní se diví, že bydlíme všechny pohromadě, někteří žasnou, že naše práce trvá již devátý rok, a že i oni se mohou hlásit o sestru k ošetřování. Je tomu asi šest týdnů, kdy evangelická rodina si nevěděla s nemocnou rady. Hledali ošetřovatelku... Ani prý si na nás nevzpomněli. To slovo jsem již vícekrát slyšela. Z toho je viděti, že toho hluku do světa moc nenaděláme...“

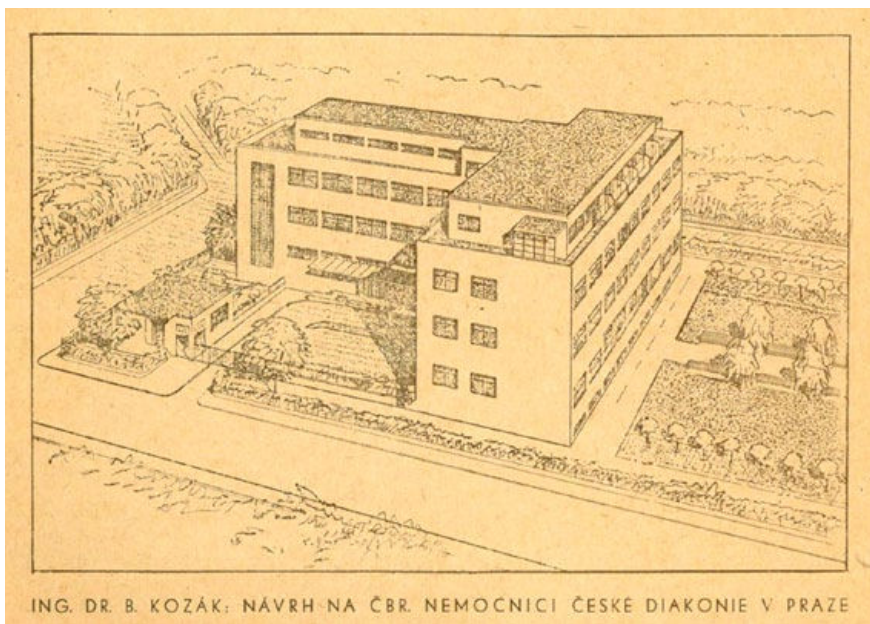
Období po 1. světové válce a doba přerušení činnosti

Po válce vstupuje Česká Diakonie do svobodného Československa s osmnácti sestrami a s výbornou pověstí. Přesto pocituje velký nedostatek sester pro všechny úkoly, které před ní stojí. V Německu bylo kupříkladu daleko více českých diakonek než v Čechách a na Moravě. Proto je Česká Diakonie vyzvala, aby se vrátily do své vlasti a sloužily zde. V meziválečném období činnost České Diakonie vzkvétá a jsou zakládána nová zařízení (např. domov pro opuštěné děti v Kostelci nad Černými lesy).

Během druhé světové války konala Česká Diakonie svou práci v mezích možností, které tato těžká doba poskytovala, a i v těchto smutných časech vnášela do světa poselství o dobrém Pánu. Dramatický konec války znamenal odchod německého obyvatelstva z území Čech a Moravy a také ukončení činnosti Německé diakonie na našem území.

Sestry Diakonky v Kostelci nad Černými lesy

ING. DR. B. KOZÁK: NÁVRH NA ČBR. NEMOCNICI ČESKÉ DIAKONIE V PRAZE

5. května 1945 dostala Česká Diakonie do správy bývalé sanatorium Německé Diakonie v Praze, kde se nacházelo interní gynekologicko-chirurgické oddělení a také urologicko-chirurgické a otorhinolaryngologické oddělení. V tomto zařízení pracovalo osm sester diakonek a také civilní sestry. Při nemocnici Česká Diakonie zřídila internát pro 20 evangelických žákyň, které studovaly na státní ošetřovatelské škole. V listopadu 1945 dostala Česká Diakonie do správy dům bývalé Německé Diakonie v Doběticích u Ústí nad Labem, kde byla následně v roce 1946 zřízena letní ozdravovna pro pražské evangelické děti. O rok později zde byl zřízen ještě i domov pro staré lidi. V průběhu 50. let byla činnost České Diakonie postupně čím dál více oklešťována a od 1. 1. 1960 musely všechny československé církve odevzdat svá sociální zařízení bez možnosti náhrady od státu a nadále měly zakázáno provozovat jakákoliv zařízení sociální péče.

Obnovení činnosti České Diakonie

V roce 1987 se synodní rada ČCE začala aktivně zabývat otázkou starých, nemocných a postižených lidí a začala postupně podnikat kroky, aby církev plnila vůči těmto svým členům poslání uložené Biblií. Cílem nebylo nahradit sociální péči poskytovanou státem, ale probouzet zájem celého společenství sboru a církve o potřebné lidi a spolupodílet se na vytváření hlubších mezilidských vztahů, zahrnovaných v církvi pod pojmem pastorační péče. Ještě před změnou politického režimu v ČSSR tak byla 1. června 1989 založena Diakonie Českobratrské církve evangelické.

Krabčice 1952

Logem Diakonie ČCE se stal kříž s korunou, který vytvořil v roce 1925 profesor Vysoké umělecké školy v Berlíně Richard Boehland. Hlavním významem kříže je, že spojuje nouzi a smrt a pro všechny křesťany je odkazem na zástupné Boží slitování s lidmi v Ježíši Kristu. Koruna připomíná jeho vzkříšení a je symbolem křesťanské naděje. Spojení kříže a koruny naznačuje, že nouze a smrt jsou překonány, poněvadž je Ježíš přemohl na kříži.

Mezi první střediska Diakonie patří středisko Betlém v Kloboukách u Brna, kde vzniknul domov pro tělesně postižené. Velmi rychle začalo fungovat také středisko křesťanské pomoci v Praze, středisko náhradní rodinné péče v Přelouči nebo středisko Betánie v Náchodě.

V současnosti je na Diakonii ČCE přímo navázáno 26 středisek, 17 speciálních škol a 1 škola mateřská, a patří tak k největším nestátním organizacím zabývajících se sociálními službami a občanskou pomocí. Zároveň je Diakonie ČCE největším nestátním poskytovatelem speciálního školství. Pomocnou ruku Diakonie podává všem potřebným bez ohledu na jejich náboženské vyznání.

Zdroj: DOLANSKÁ, Jiřina: Diplomová práce: *Diakonická práce Stručný nástin historie diakonie, České Diakonie a Diakonie Českobratrské církve evangelické*, Praha 2018

Naděžda Balounová
vnější vztahy

Když móda a dobré skutky jdou ruku v ruce

Zdravotní sestra, podnikatelka nebo obchodní zástupkyně – to jsou civilní profese některých z dam, které společně tvoří kolektiv WITCH models. Jak název napovídá, móda je jejich velkým koníčkem. Do povrchní záliby má ale jejich vztah k tomuto odvětví hodně daleko. Ve svém volném čase totiž pořádají několikrát ročně charitativní módní přehlídky, jejichž výtěžky potom věnují některé z neziskových organizací.

Letos na podzim spojily dámy z WITCH models své síly s několika módními butiky a výrobci doplňků z jižní Moravy a uspořádaly přehlídku ve Velkých Pavlovicích. Diakonii BETLÉM oslovily s nabídkou získat nejen finanční prostředky z této akce, ale stát se také spolutvárci celé události. A tak došlo k tomu, že 14. října zazářili klienti Sociálně terapeutického centra Radost Hustopeče na módní přehlídce v roli modelek a modelů.

Parta našich klientů společně s pracovníci STC celou přehlídku zahajovala. Návštěvníkům akce představili klobouky a čelenky, které v rámci pracovních terapií vlastnoručně zdobili květinovými aranžemi. Nejedna z přítomných diváků musel při jejich závěrečném defilé zamáchnout slzu dojetí. Vidět tyto lidi na „přehlídkovém mole“, jak sebevědomě a s radostí prezentují nejen své výrobky, ale hlavně sebe, byl skutečný zážitek.

Potom už následoval modeling v podání WITCH models. Nejspíš ani jedna z krás se nepyšní mírami 90-60-90, přesto všem přítomným ušarovaly svým šarmem a sebevědomím. Pro mnoho žen byly jistě inspirací, protože předvedly, že krása se nedá zavřít do žádných škatulek a každá žena v sobě může zažeh-

nout jiskru opravdové femme fatale. Tyto dámy navíc nezapomínají na lidi, které v životě potkaly nejrůznější obtíže, a aktivně jim pomáhají – o to krásnější jsou.

Finanční prostředky ve výši 23 500 Kč, které Diakonie BETLÉM díky této akci získala, poslouží při opravách dětského stacionáře Narnie v Morkůvkách. Děkujeme WITCH models a všem, kteří se na uskutečnění této výjimečné módní přehlídky podíleli. Těšíme se na další setkání.

Naděžda Balounová
vnější vztahy

Stačí mít rád lidi

Chráněné bydlení Duběnka pro dospělé osoby s mentálním a kombinovaným postižením se nachází v klidné části obce Dubňany na Hodonínsku. V provozu je od začátku roku 2023. S realizací této služby se pojí neobyčejný příběh. Dům poskytla Diakonii BETLÉM k dlouhodobé výpůjčce rodina jednoho z klientů. Šanci na kvalitní život tak poskytla nejen svému synovi, ale dalším čtyřem lidem a jejich rodinám.

Vedoucí Duběnky, vždy milá a usměvavá Silvie Schwoiserová, si ve svém nabitém programu udělala čas na krátký rozhovor a popovídala nám, jak se obyvatelům Duběnky a celému kolektivu v uplynulém roce vedlo.

Duběnka je v provozu necelý rok. Jaké to bylo na začátku a jaké je to teď? Provázely první rok v Duběnce nějaké komplikace?

Začátky byly hodně akční. Za pochodu jsme dolaďovali vybavení domu, zvykli si postupně jeden na druhého a seznamovali se s uživateli a jejich potřebami. Hned od počátku roku jsme začali s našimi klienty jezdit do Sociálně terapeutického centra Radost v Brumovicích, kde se mohou v rámci dílen věnovat činnostem, které zvládnou, a také do speciální školy v Morkůvkách. Tyto přesuny vyžadovaly dobrou organizaci a chvíli nám trvalo, než jsme vše sladili.

V prvních týdnech bylo také nutné, aby někdo z našich pracovníků osobně zvedával obědy z dubňanské základní školy. Museli jsme rovněž navázat vztahy s rodinami našich klientů a nastavit fungující režim, který by v maximálně možné míře vyhovoval všem stranám. V neposlední řadě jsme museli zvládnout obsluhu naší chytré domácnosti. Moderní dům má spoustu funkcí a my jsme s nimi neuměli zacházet.

Všechno si však časem „sedlo“. Školní jídelna nás zařadila na svůj rozvážkový seznam a obědy nám dováží každý všední den, uživatelé jezdí ke svým rodinám v pravidelných, předem domluvených termínech, odjezdy do dílen a školy se staly rutinou. Pracovníci si navykli na běžné denní činnosti

a míru podpory, již jednotliví uživatelé potřebují, a dokážeme už stáhnout rolety, aniž bychom všude rozsvítili nebo vytáhli vrata od garáže. ☺

Jak vypadá týden v Duběnce? Co s klienty podnikáte, co je baví a čemu by se nejraději vyhnuli?

Snažíme se, aby se život v Duběnce nijak neodlišoval od života běžné domácnosti. Ve všední dny proto „pracujeme“ a o víkendech odpočíváme. Od pondělí do pátku vstávají klienti mezi sedmou a osmou hodinou, což někteří spáči nevítají, a během dopoledne navštěvují dílny v sociálně terapeutickém centru a účastní se vyučování ve speciální škole. Hledáme také další aktivity, které jsou v jejich možnostech, jako procházky, nákupy, jednoduchý úklid nebo cvičení.

Během víkendů je více prostoru na odpočinek. Klienti si mohou přispát a více si zalenořit, třeba u televize.

Osazenstvo Duběnky se snažíme vést k co největší samostatnosti v rámci sebeobsluhy, např. umýt si ruce nebo odnést po jídlu talíř. Je to ale stejné, jako všude jinde. Ne všechno se jim pokaždé chce dělat, takže občas někdo protestuje.

Jaké výjimečné momenty jste zažili? Vrylo se ti něco do paměti?

Silných momentů bylo několik, ale vypíchnu jeden. Dva naši uživatelé se již znali z týdenního dětského stacionáře Narnie v Morkůvkách, když se znovu potkali v Duběnce, byli jsme svědky radostného vítání. Jejich shledání bylo velmi dojemné. Ačkoliv by se mohlo zdát, že lidé s těžkým mentálním postižením své okolí skoro nevnímají, opak je pravdou. Mají svůj bohatý vnitřní svět, stejně jako ostatní lidé.

Vyvstaly v průběhu roku nějaké komplikace? Pokud ano, jak jste se s nimi vypořádali?

Nějaký čas jsme se docela natrápili při převozu naší imobilní klientky. Auto, které jsme měli k dispozici, totiž nebylo určeno pro převoz takových osob. Klientku jsme při každém převozu museli zvedat vysoko do sedačky a do kufru nakládat těžký vozík. Protože jsme získali auto, které je vybaveno rampou, je nyní už tento problém vyřešen. Hodně nám to ulehčilo cestování.

Jak dlouho v sociální sféře působíš, a co tě k této práci přivedlo? Jsou pro tento typ práce nutné nějaké předpoklady?

V sociální oblasti se pohybuji jedenáct let a myslím, že tenhle obor si mě vybral, byť docela oklikou. Předtím jsem pracovala např. jako dispečerka a taky jsem trochu cestovala, pořád jsem ale cítila, že mé místo je jinde.

Domov Narnie čeká na stavební povolení

Investiční záměr vybudovat kvalitní zázemí pro děti s mentálním a kombinovaným postižením, o kterém jsme již vícekrát psali a žádali o vaši podporu, již získal stavební povolení, bohužel však ještě nenabýlo právní moci. Splnili jsme všechny požadavky odboru územního plánování v Hustopečích, získali kladná vyjádření dotčených orgánů i našeho souseda. Proti vydanému stavebnímu povolení se však odvolala obec Morkůvky s tím, že dle většinového názoru zastupitelů obce stavba svou podobou naruší současný vesnický ráz centra obce, a to zejména tím, že jde o objekt se dvěma nadzemními podlažními (2. NP tvoří podkroví s dlouhým vikýřem do ulice). Předložili jsme předtím morkůvským zastupitelům i stavební komisi několik variant barevného řešení fasády včetně návrhu nových parkovacích míst na narnijské předzahrádce, ale zastupitelé svůj negativní názor nezměnili. Nyní tedy musíme počkat na rozhodnutí odvolacího orgánu, jímž je Krajský úřad Jihomoravského kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, a doufat, že odvolání obce bude posouzeno jako nedůvodné, a vydané stavební povolení Stavebního úřadu v Kloboukách u Brna nabyde právní moci.

Nečekáme však se založenýma rukama, protože chceme využít jedinečnou a asi poslední dotační příležitost z fondů EU na modernizaci zařízení pobytových sociálních služeb v rámci Národního plánu obnovy. Vybraná projekční firma Smartprojekt z Břeclavi dokončuje prováděcí projekt s podrobným rozpočtem, který budeme moci použít pro žádost o dotaci i pro výběrové řízení na zhotovitele stavby. Krajský termín podání žádosti o podporu je 22. července 2024, ale abychom stihli projekt uskutečnit, musíme podat žádost mnohem dříve. Také ještě budeme muset vymyslet, kam po dobu rekonstrukce Domova Narnie, která si vyžádá minimálně 14–16 měsíců, přestěhujeme děti.

Jak jste si mohli přečíst, nevzdáváme to a uděláme všechno proto, aby se od začátku roku 2026 mohly děti těšit z nových pokojíčků a z dalších modernizovaných prostor Domova Narnie. Děkujeme, že jste v tom úsilí s námi.

Jan Gavlík
správce majetku

V roce 2012 jsem začala pracovat v ambulantní službě pro lidi s duševním onemocněním a myslím, že právě tenkrát bylo o mém dalším směřování rozhodnuto. Po nějakém čase jsem nastoupila do azylového domu pro dospělé muže a ženy a vyzkoušela jsem si i práci v terénu, opět s lidmi s duševním onemocněním. Poslední rok jsem strávila v Duběnce.

Jsem přesvědčená o tom, že pro tuto práci je podstatný pouze jeden předpoklad, a to mít rád lidi. Pro mě to znamená mít také ráda sama sebe a dobře se o sebe starat. Teprve potom můžeme naplno pečovat o druhé.

Co nejdůležitějšího ti z tvého pohledu tvoje práce dala?

Naučila jsem se vcítovat do klientů, s nimiž pracuji, a nahlížet svět jejich optikou. A uvědomila jsem si také, jak je důležité šířit potřebné informace mezi laickou veřejností, a destigmatizovat tím jednotlivé cílové skupiny sociálních služeb.

ptala se Naděžda Balounová

Pořizujeme elektromobily

Součástí všech našich služeb je zapojování jejich uživatelů do společenského života. Usilujeme o to, aby měli klienti možnost cestovat, podnikat výlety za poznáním a zážitky nebo čas od času vyrazit na společnou dovolenou. V Domově Narnie v Morkůvkách jsou děti z celého Jihomoravského kraje, které vždy v pondělí pravidelně svážíme autem a v pátek je vozíme zpět k jejich rodičům. Uvedené aktivity nelze uskutečňovat bez možnosti zajistit dopravu vlastními automobily.

Narnie k těmto účelům používala 16 let starý vícemístný automobil a podobně na tom byla i Arkénie s 13 let starým devítimístným autem. Stáří obou automobilů bylo výrazně znát na jejich technickém stavu, o komfortu cestování nemluvě. Proto se vedení BETLÉMA rozhodlo využít dotační příležitost IROP a podalo žádost o dotaci na projekt POŘÍZENÍ NOVÝCH EKOLOGICKÝCH VOZIDEL PRO DIAKONII ČCE - STŘEDISKO BETLÉM, jehož předmětem je nákup dvou vícemístných elektromobilů pro výše zmíněná zařízení. Žádost byla úspěšná a díky podpoře z prostředků EU slouží od června dětem v Narnii nový vícemístný elektromobil, se kterým se nyní učí pracovníci jezdit a také využívat všechny technické možnosti.

Automobil je vybaven z obou stran posuvnými dveřmi, které jsou velmi praktické pro nastupování i přístup pečovatelek k dětem na sedačkách. Sedaček je celkem šest a dají se individuálně, velmi variabilně, přikurtovat. Pro děti na vozíčku máme pohodlnou rampu, která se jednoduše skládá do zádi vozu. Do auta můžeme najednou vzít až čtyři děti přímo na vozíku a vyhneme se tak náročnému a pro děti nepřijemnému překládání z vozíku na sedačku. Temperování je možné zajistit na dálku z elektrické sítě pomocí aplikace dříve, než ráno vyjedeme, a tím ušetřit energii v bateriích. Velmi příjemnou vlastností našeho nového elektromobilu je pohodlné ovládání vozidla, které je navíc velmi bezpečné. Při couvání ukazuje cestu kamera, rozjezd ve stoupání třeba na rušné křižovatce je v pohodě díky funkci stophill – nepotřebujeme ruční brzdu, vozidlo necouvne ani o píď.

V Domově Narnie jsme novým vozidlem nadšeni a mohli bychom psát o dalších vychytávkách palubní desky, snadném spárování s mobilem, pohodlných

sedačkách, jednoduchém nabíjení, adaptivním tempomatu, ekologickém provozu, atd. Místo toho však jen poděkujeme za tohoto nového pomocníka a popřejeme dětem i jejich pečovatelkám, aby jim dobře a dlouho sloužil na všech jejich cestách.

Projekt **POŘÍZENÍ NOVÝCH EKOLOGICKÝCH VOZIDEL PRO DIAKONII ČCE - STŘEDISKO BETLÉM** je spolufinancován Evropskou unií v rámci reakce Unie na pandemii COVID-19

Operační program: **Integrovaný regionální operační program**
 Registrační číslo projektu: **CZ.06.6.127/0.0/0.0/21_124/0016959**

Příjemce dotace: Diakonie ČCE - středisko BETLÉM

Výzva: **101. Výzva IROP - Sociální infrastruktura se zvýšenou energetickou účinností**

Specifický cíl: REACT-EU
 Dotace: **95 % způsobilých výdajů projektu**

EVROPSKÁ UNIE
 Evropský fond pro regionální rozvoj
 Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
 PRO MÍSTNÍ
 ROZVOJ ČR

Nákup podpořily
 LESY ČR, s.p.

Jan Gavlík
 správce majetku

23. společenský večer spojený s dobročinnou aukcí

Na tento večer se naši klienti a pracovníci pilně připravují téměř celý rok. Aby bylo co dražít, je potřeba mít připravené zajímavé výrobky. Dny před aukcí se nesly na vlně očekávání a napětí. Jaká bude účast? Budou se exponáty dražitelům líbit?

Před samotnou aukcí čekalo návštěvníky hudební vystoupení smyčcového kvarteta z Hodonínské ZUŠ. Hojná účast byla předzvěstí úspěšného večera. Po krátkých proslovch ředitele Diakonie BETLÉM Petra Hejla, předsedy Dozorčí rady BETLÉMA faráře ČCE Jiřího Grubera, místostarosty města Klobouky u Brna Ing. Stanislava Ivičiče a Ing. Stanislava Juránka, následoval drobný raut a po něm už tolik očekávaná aukce.

V roli licitátorky se představila půvabná Hana Pregrtová, zpěvačka a moderátorka ČRo Brno. Ačkoliv se v této roli ocitla poprvé, zvládla vedení aukce na výbornou. Celkem bylo draženo padesát osm exponátů. Na své si přišli milovníci umění, dobrého jídla i praktických a přesto krásných věcí. Mezi draženými kousky byly obrazy od profesionálních malířů i našich klientů, keramika, výrobky ze dřeva jako například hodiny nebo dekorativní domečky, ručně tkané a koberce, unikátní ručně zhotovený domeček pro panenky nebo model závodního auta.

Účastníci aukce byli opravdu štědrí a všechny exponáty našly své nové majitele. Za nejvyšší částku byl vydražen obraz – podmalba na skle – nazvaný Znojenské víno od moravského umělce pana Alexe Kadlece, který věnovala do aukce jeho dcera paní Zuzana Čechová-Kadlecová. Vyvolávací cena byla 1 800 Kč a vyšplhala se na krásných 28 000 Kč. Celková částka činila 387 300 Kč. K této částce ještě s radostí přidáváme 200 000 od štědrého dárcce, který se aukce osobně nemohl zúčastnit.

Velké díky patří všem dražitelům a sponzorům, ale také účinkujícím, kteří vystoupili bez nároku na honorář. Zapomenout nesmíme ani na vinaře, pana Josefa Valihrača a cukrářku Kamilu Hladůvkovou. Je vidět, že kde nechybí dobrá vůle, tam se dějí velké věci.

Partneři 23. společenského večera:

jihomoravský kraj

Pozdrav účastníkům dobročinné aukce 18.11.2023

Vážené dámy, vážení pánové!

Dnes večer chceme společně podpořit sociálně terapeutické centrum v Hustopečích, které nese název Radost. Napadlo mě, že se zeptám umělé inteligence, co je to radost.

Zde je odpověď: „*Radost je příjemná emoce, vznikající v reakci na uspokojování základních potřeb živočichů, zejména ptáků, plazů a savců včetně člověka. Jedná se o tzv. primární emoci. Mezi další primární emoce patří strach, hněv, smutek, překvapení a sex. Slabší formou radosti je spokojenost, silnější je extáze. Trvalější a intenzivní forma radosti je pocit štěstí. Tělesnými projevy radosti je zvýšení srdečního tepu a krevního tlaku a smích. Opakem radosti je smutek.*“

Ale to není zdaleka celé.

Radost může být také přírodní rezervace v okrese Prachaticy nebo vrchol ve Zbizožské vrchovině v okrese Rokycany. Dům Radost se nově jmenuje někdejší *Dům odborových svazů* v Praze. Divadlo Radost je loutkové divadlo v Brně. Kino Radost je oblíbený název některých českých kin. Kulturní dům Radost je kulturní památka v Havířově ve stylu socialistického realismu. Radost se nazývá park u stadionu Viktorie Žižkov v Praze. Radost FX je i pražský noční klub, galerie a vydavatelství.

Ale chybí tam to nejdůležitější! Radost jsou také chráněné dílny Diakonie v Hustopečích u Brna!

O těch zatím neví ani umělá inteligence, ale vy ano a proto jste dnes přišli a za to vám patří dík.

Proč právě Radost. Protože se tam pracuje. Ale odkdy je práce radostí? Pro mnohé je práce je spíš dřina, otrava, povinnost, dokonce, jak se říká „opruz“. Vzpomínám si, jak mi jeden můj vrstevník říkal, že jeho syn jej považuje za hlupáka, protože pracuje!

Když jsem se byl poprvé v Radosti představit a nabídnout jim, že jim budu dělat pravidelné pobožnosti, dostal jsem také oběd. Jedna z klientek, která

seděla naproti mně, byla na vozíku. Pečovatelky nám nosili talíře s jídlem a vařili kávu. A moje proti sedící mi řekla: „*Jak ráda bych jim s něčím pomohla, ale nemohu. Neudržím talíř v ruce*“.

To děvče by měli slyšet a vidět všichni lenoši, kteří mohou pracovat, ale raději proleží den na kanapi. Práce není „opruz“, ale radost, příležitost a odměna. Málokdy je člověk tak spokojený, jako když může dělat to, co umí a co je potřeba. O to lépe se mu pak odpočívá a spí.

Jednou jsem byl pozván na nedělní oběd ke starším manželům. Když jsme dojedli, pán se mě zeptal? *Chutnalo vám pane faráři?* A já odpověděl, jak mě doma učili: „*Bylo to výborné. Moc jsem si pochutnal*“.

Ten pán se na mě podíval a řekl: „*To buďte rád. Já žádnou chuť nemám. Mně je jedno, co jím, nic totiž necítím.*“ A to prosím ještě nebyl covid. A tak jako lze ztratit čich a chuť, lze také ztratit radost a chuť do života. Ale jaký je to pak život? Bez radosti...

Radost je dar, který si žádný člověk nezpůsobí. Radosti se nedá naučit. Radost je něco, co k nám přichází nečekaně, neplánovaně - podobně jako je spánek, chuť k jídlu, ticho lesa či nádhera květů. Radost je benefit, který dostáváme navíc. Radost je něco, co se nás zmocní, tak jako víra, naděje a láska. Radost je zázrak, bez kterého by byl náš život šedý, nudný a nezajímavý.

A proto nám všem přeji, aby se nám daru radosti dostalo i letos v hojné míře. A to nejen díky dobře vykonané práci, úspěchu ve škole, nečekaného dárku, hezkého počasí nebo věrného přátelství. Vždyť i ten, kdo něco nemůže a je všelijak omezen, má pořád důvod k radosti:

Boží anděl přece řekl: „*Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všecken lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově*“.

Co je na tom tak radostného? Třeba to, že už si člověk nemusí nic dokazovat, ale může se spolehnout na to, že ho Pán Bůh skrytě podporuje a otevírá před ním stále nové možnosti a cesty.

Děkuji vám za pozornost.

*Jiří Gruber
předseda dozorčí rady střediska BETLÉM
farář v Nikolčicích a Hustopečích u Brna*

Podpora neformálně pečujících

S ohledem na demografický vývoj, s nástupem dlouhodobé společnosti, se zvyšujícím podílem a změnou role seniorů v populaci a zlepšením jejich zdravotního a funkčního stavu se v posledních letech velký objem podpory a péče o seniory odehrává tzv. neformálně – v rámci rodiny. A v budoucnu se ještě nárůst podílu neformální péče v naší společnosti očekává.

Neformální péči rozumíme dlouhodobou péčí, kdy o osobu blízkou, pečují buď rodinní příslušníci nebo přátelé, kteří nejsou profesionálními pečovateli. Tito lidé většinou nemají odborné specifické vzdělání a nejsou za tuto službu a pomoc placeni. Přesto o své nemocné blízké v Česku pečují podle odhadů organizace Pečuj doma asi milion lidí. Část z nich kvůli tomu odchází z práce a přichází tak o příjem, nebo kromě péče o své blízké vykonávají neformální pečující často ještě svoje „civilní“ zaměstnání a jejich pomoc blízkým je založena na lidských vztazích. Systém by bez těchto lidí přestal fungovat, protože profesionálních pečujících a poskytovatelů sociálních služeb není dost. Ani terénních a ambulantních služeb, ani lůžek není dostatek.

Z výše uvedeného je patrné, že současný systém očekává vyšší míru zodpovědnosti rodinných příslušníků při péči o své příbuzné. Rodina je klientovi vždy blíž, zná jeho osobní potřeby a je často schopna na ně reagovat mnohem flexibilněji ve srovnání s péčí poskytovanou formálními sociálními službami. Sociální služby by měly nastupovat až v okamžiku, kdy neformální péči není možné z jakýchkoliv důvodů zajistit či pokud tato péče selhává.

Neformální péče má tedy řadu výhod jako blízkou emoční vazbu, individuální přístup, domácí známé prostředí, ale má také své nevýhody, mezi něž patří především obrovská náročnost, a to fyzická, psychická a sociální. Z toho vyplývá, že podporu potřebuje nejen opečovávaný, ale také pečující.

V současné době, chtějí rodiny mnohem častěji než dříve pečovat o svého blízkého, ale mnohdy nevědí, jak na to nebo nemají reálné možnosti. Proto jsme se v Diakonii BETLÉM rozhodli neformálně pečujícím, kterých si nesmírně vážíme, nabídnout podporu a pomoc. Od května 2021 nabízíme pobytové a ambulantní služby lidem se zdravotním postižením, a seniorům a tím pečujícím trochu ulevit. Od letošního roku jsme ve spolupráci s MAS Hustopečsko rozšířili podporu neformálně pečujících o služby poradny a také jsme zřídili půjčovnu kompenzačních pomůcek. Je ale důležité, aby se neformální péče stala významnou součástí ucelené podpory a respektovaným partnerem služeb a pečujících profesí v systému dlouhodobé péče.

*Jana Lexová
vedoucí úseku vnějších vztahů*

Poradna pro pečující

Pečujete doma o nemocného, nemohoucího člena rodiny: partnera, rodiče nebo handicapované dítě? Nevíte, na co máte nárok, bojíte se, že potřebnou péči nezvládnete, potřebujete se poradit?

JSME TADY PRO VÁS A NABÍZÍME VÁM PODPORU.

- Poradíme Vám, jak zvládnout péči o blízkého člověka po stránce odborné i sociální.
- Seznámíme Vás s vhodnými kompenzačními či technickými pomůckami, které můžete v péči využít.
- Poradíme Vám, jak si požádat o příspěvek na péči.
- Poradíme Vám, jak si upravit byt, aby se péče stala jednodušší.
- Podpoříme Vás při zajišťování vlastních potřeb – prostoru pro regeneraci a odpočinek.
- Budeme Vašimi průvodci v období pečování.

V případě zájmu kontaktujte sociální pracovníci poradny v pracovní dny v době od 10 do 14 hodin:
Telefon: **515 531 880**, Mobil: **732 694 748**,
E-mail: vila@betlem.org

PŮJČOVNA KOMPENZAČNÍCH POMŮCEK

Zapůjčíme vám vhodné kompenzační pomůcky dle aktuálního ceníku:

- invalidní vozík
- chodítko
- toaletní křeslo
- stoličku do sprchy
- sedátko do vany
- a další

V případě zájmu kontaktujte pracovníci půjčovny v pracovní dny v době od 10 do 14 hodin:

Telefon: **519 420 574**, Mobil: **605 158 968**,
E-mail: pujcovna@betlem.org

Projekt je realizován v rámci projektu
CZ.03.02.01/00/22_008/0000988 Rozvoj MAS Hustopečsko z OPZ+

Spolufinancována
EVROPSKOU UNIÍ

Diakonie ČCE – středisko BETLÉM

Císařova 394/27, 691 72 Klobouky u Brna

IČ: 18510949

Korespondenční adresa: Morkůvky 149, 691 72 Klobouky u Brna

tel. a fax: 519 419 848

www.betlem.org

Č.ú. 1381506359/0800

Ředitel

Petr Hejl, DiS.
tel.: 519 419 848
mobil: 777 936 580
reditel@betlem.org

Vnější vztahy a fundraising

Bc. Jana Lexová
tel.: 519 419 977
mobil: 777 936 576
info@betlem.org

Ekonomický úsek

Tomáš Vostřák
tel.: 519 420 656
mobil: 774 936 575
uctarna@betlem.org

JEDNOTLIVÁ PRACOVÍŠTĚ

Domov Betlém

691 72 Klobouky u Brna, Brněnská 21
vedoucí Bc. Radomíra Soukopová
tel.: 519 419 489, mobil: 739 244 837
betlem@betlem.org

Odstrčilova vila

691 72 Klobouky u Brna, Císařova 27
vedoucí Bc. Radomíra Soukopová
tel.: 515 531 880, mobil: 739 244 837
vila@betlem.org

Domov Narnie

691 72 Morkůvky 129
vedoucí Bc. Veronika Prantlová, DiS.
tel.: 519 423 195, mobil: 736 603 495
narnie@betlem.org

Chráněné bydlení Arkénie

691 11 Brumovice 396
vedoucí Michal Hájek
tel.: 519 324 653, mobil: 777 936 577
arkenie@betlem.org

Chráněné bydlení Mirandie

691 11 Brumovice 438
vedoucí Michal Hájek
tel.: 515 531 881, mobil: 777 936 577
mirandie@betlem.org

Chráněné bydlení Duběnka

696 03 Dubňany, Na Trninách 1704
vedoucí Bc. Silvie Schwoiserová
tel.: 518 120 012, mobil: 605 959 531
chb.dubnany@betlem.org

Sociálně terapeutické centrum Radost

691 11 Brumovice 242
vedoucí Mgr. Aneta Mazánková
tel.: 515 531 966, mobil: 739 099 638
stc.brumovice@betlem.org

Sociálně terapeutické centrum Radost

693 01 Hustopeče, Šafaříkova 1017/40
vedoucí Mgr. et. Ing. Zuzana Čukanová
tel.: 731 907 511, mobil: 739 878 173
stc.hustopece@betlem.org